

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ביצה - כ'

1. היכן מצינו שאדם מתחייב ומפרש דבריו, והתחייבותו חלה ללא פירושו?

- א. נדר קרבן תודה, בתנאי שיעלה לו אף לחגיגה - חייב תודה ואינה עולה לחגיגה. [וחגיגה באה רק מן החולין]
- ב. נדר נזירות, ע"מ שיביא קרבנותיו ממעות מעשר שני - הרי הוא נזיר. וקורבנותיו ממעות חולין.
- ג. מעשה באדם שציווה בפטירתו: תנו 400 זוז לפלוני וישא את בתו. פסק רב פפא: שישקול 400 ואינו חייב לישאנה. והטעם: מפני שחל ההתחייבות קודם התנאי. לפיכך אם התנה שישא את בתו קודם לדיבור של 400 זוז, התנאי קיים.

2. האם 'שלמי חובה' טעונים סמיכה?

- א. ר' יוסי ב"ר יהודה - מחלוקת: לב"ש אינם טעונים. ולב"ה לומדים מ'שלמי נדבה' שחייבים.
- ב. רבי יוסי - לכו"ע: טעונים סמיכה. אלא שלבית שמאי - יסמוך מערב שבת שאינה צריכה להיות סמוכה לשחיטה. ולבית הלל - יסמוך בשבת, שתיכף לסמיכה שחיטה.

3. בברייתא לגבי עולת אהרון "ויעשה כמשפט" לימד על עולת חובה שחייבת בסמיכה כעולת נדבה. בדעת מי ברייתא זו?

- א. לר' יצחק: כב"ש שאין לומדים בשלמים חובה מנדבה בבנין אב. ולכן בעולה צריך פסוק מיוחד.
- ב. האמורא שהביא הברייתא: הברייתא אף לב"ה שצריכים את הפסוק, כיון שלמדו בצד השווה שבשניהם: א. עולת חובה - מוכיח אפילו בשאינו מצוי. ב. שלמי נדבה - מוכיח אפילו בשאינו כליל.

4. אלו מעשים ארעו בענין סמיכה בעולת ראייה ביו"ט?

- א. הלל הביא עולת ראייה לסמוך ביו"ט. ומפני דרכי שלום אמר לתלמידי שמאי שהיא נקבה לשלמים. וקשקש בזנבה להוכיח. וכיון שכביכול הודה שלא מביא עולת ראייה ביו"ט, בקשו לקבוע הלכה כב"ש. ובבא בן בוטא הביא כל הצאן המעולים שבירושלים ואמר כל מי שרוצה לסמוך על עולת ראייה שיבוא. וגברה ידם של ב"ה.
- ב. אחד מתלמידי ב"ה רצה לסמוך על עולה ולהקריבה. אחד מתלמידי ב"ש אמר לו: מה זו סמיכה? ענה לו: מה זו שתיקה - היינו, שתוק! והלך תלמיד ב"ש נזוף. ואביי למד מכך שצורבא דרבנן לא יענה באמירה חריפה יותר משאמרו לו.

5. מה היה דין ודברים בין ב"ש לב"ה האם מקריבים עולת ראייה ביו"ט?

- א. ב"ה: שבת אסורה במלאכה להדיוט ואעפ"כ מותר לגבוה תמידין ומוספין. יו"ט שמותר לאוכל נפש, ק"ו שמותר לגבוה. ב"ש: נדרים ונדבות יוכיחו שאסורים לגבוה. ב"ה: נדרים ונדבות יכול להביאם מחר.
- ב. ב"ש: אף עולת ראייה יביא בחוה"מ שאפשר להביא כל החג. ב"ה: אעפ"כ נחשב שקבוע לה זמן שהרי עבר הרגל אינו משלים. ב"ש: הכתוב "לכם" ממעט לגבוה. ב"ה: הכתוב "לכם" ממעט לנכרים ולכלבים.
- ג. לאבא שאול הק"ו של בית הלל: בשבת כירתך סתומה וכירת רבך פתוחה, ק"ו ביו"ט שכירתך פתוחה שאף כירת רבך פתוחה. והטעם שאבא שאול שינה: כיון שסובר שמקריבים נדרים ונדבות ביו"ט ואין להוכיח מהם. ות"ק סבר שקרבין ולפיכך הוכיח.

6. לדברי האומר אין מקריבין נדרים ונדבות ביו"ט. האם האיסור הוא מדרבנן שמא ישהה קורבנותיו עד רגל ואח"כ יאנס ולא יקריב?

- א. אף מדאורייתא אינם ראויים. והראיה: ששתי הלחם הם חובת היום אין בהם חשש שמא ישהה, ומ"מ מצריך לאפותן מערב יו"ט